உ

கணபதிதுணை.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தானத்தைச் சார்ந்த

இராயபுரம்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ,

வை. மு. பழனியப்ப செட்டியாரவர்கள்

குமாரர்

சுப்பிரமணிய செட்டியாரவர்கள்

பேரில்

கீர்த்திமஞ்சரி.

4676
(9315)

இஃது

மதுரை ஜில்லா-திருப்பத்தூர் தாலூகா

செங்கெநட்குடி

சேதுப்பையரவர்கள் குமாரர்

ஸ்ரீ சுப்பராய ஐயரவர்கள்

இயற்றியது.

தஞ்சைமாநகரம்-சதாவதானம்

சுப்பிரமணியஐயரவர்களது

சென்னபட்டணம்

வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1881ளு.

சிவமயம்.

சாத்துக்கவிகள்.

சென்னப்பட்டணம்
வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தலைவராகிய
தஞ்சைமாநகரம்-சதாவதானம்,
ஸ்ரீமத்
சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்
இயற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இத்தலமேற் பொலிவுறுபல புலவரொனும் பிரமரங்க ளினசுவைத்தாம்
அத்தமிகு மொழிப் தவுண் டானந்தங் கொண்டிசைப்பாட் டமாந்துபா
முத்தலமும் புரக்குசுடர் மணிமணியூ பனசீர்த்தி முழுதுஞ்சேர்த்து
கத்துமண மஞ்சரியாத் தந்தனன்சுப் பராயனெனு நாவலலோனே.

மதுரைஜில்லா-காரைக்குடி-சதாவதானம்
ஸ்ரீமத்
பால சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்
இயற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பெரியவராப் புகழ்த்தடமும் பெரியவராவுறைமடமும் பிறங்கநேமா
வுரியவரா லயங்களுமி ராயபுரத் திடத்திமறை யுணராத நூன்முப்
புரியவரா சாவதிக்க வாழ்சுப்பிர மணியவள்ளல் புகழ்ப்பூங்கொத்தைத்
தெரிவராப் படவிமணக்கத் தந்தனன்சுப் பராயமறைத் தோநாவோனே.

மதுரைஜில்லா-நெடுமரம்
ஸ்ரீமத்
இராமசுவாமி ஐயங்காரவர்கள்
இயற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமருவு ராசநகர் வளரவணிக் குலதிலகன் செயவேள்செய்ய
வுருமருவுகழலினிசுப் பிரமணியவுசிதனமீ துவந்துநாவற்
மருமருவு புவிமகிழ நற்கீர்த்திமஞ்சரியாந் தமிழிசைத்தான்
மருமருவுபொழிற்சென்னை நகர்ச்சுப்பராயகவி வாணன்றானே.

நேரிசைவெண்பா.

கற்றோர் செவிக்கமுதங் கல்வித்து மூடரன்றி
மற்றோர் மதிக்கு மணிவிளக்காம்—பொற்றிருமா
மாதுபோற்று சென்னைநகர் வாழ்சுப்ப ராயதுங்கன்
ஓதுகீர்த்தி மஞ்சரிசெய் யுள்.

சாத்துக்கவிகள்.

மதுரைஜில்லா-வேதியன்குடி.

ஸ்ரீமது

கஸ்தூரி ஐயங்காரவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

சீராரிராயபுரத் திற்சுப்பிரமணியப்
போரேற்றின் கீர்த்தி புகன்றனனால்—ஏராருஞ்
செந்நெற்குடிச்சுப்ப ராயன்றிகழ்திருநர்
மன்னற் குடிப்பிறந்த மால்.

இதுவுமது.

பிங்கலனீ ராயபுரத் திற்சுப்பிரமணிய
சிங்கன்றன் கீர்த்திதனைச் சொல்லினன்—எங்களுடை
சேடப்பையன்புதல்வன் செந்நெற்குடியினனாம்
நீடறிஞன் சுப்பராய னே.

குன்றக்குடித்
திருவண்ணாமலை ஆதீன மடத்துவாசல் வித்துவானாகி
கவிபூந்தி வங்கிசன் வானவிதாச
வீரபத்திரக்கவிராயரவர்கள் குமாரர்

முத்துசாமிக்கவிராயரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

செந்தமிழ்நூலிலக்கியமு மிலக்கணமும்பலகலையுந் தேர்ந்தாராய்ந்து
சிந்தையினாலிராசநகர் வாழ்சுப்பிரமணியனருண் மேயான்மீதுட்கு
விந்தைபெறவணிகீர்த்தி மஞ்சரிப்பாமாலைதனை விளம்பிதந்தான்
சந்தமயற்செந்நெனகர் மேவுசுப்பராயனெனும் தமிழ்வல்லோனே.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இலகுகலியுகசகத் திரநாலுதொள்ளா யிரத்தேழு பத்தொன்றிலெய்
தியசாலிவாகன சகாத்தமோராயிரமு நூறுதொண் ணூற்றொன்பதில்
நலதாதுவருடமதி மிதுனமிருபதின்மூன்று நாள்தனிற் சுபவாரமும்
நாளும்வளர்பூர்வபட் சச்சதுர்த்தசிமூல நாட்பிராம்ய நாமயோகம்.
குலவுசுபகரணமுங் கூடியதினத்தினிற் கோராச நகரில்மேவும்
குபேரனெனவருபழனி யப்பவணிகேந்த்ரன் குமாரன் றமிழ்க்குதாரன்
சீலமதனெனுஞ்சுப்ர மணியபூபன்மீது திகழ்கீர்த்தி மஞ்சரிதனைச்
செந்நெற்பதிச்சுப்ப ராயய்யநாவலன் செய்தரங் கேற்றினனே.

சாத்துக்கவிகள்

முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அ	க	காசிவிஸ்வ நாதரோ தடங்கண்ணியே	காசிவிஸ்வநாததடங் கண்மடந்தையே
கஅ	க	நடக்கரியும்	க நடக்கரியும்
௪0	க	வன்பகைக்குவந்தவிர்த்து	வன்பகைக்குலந்தவிர்த்து
அக	உ	ஓங்குவில்லுங்கைபிடித்து	ஓங்குவில்லுங்கைப்பிடித்து
௯0	உ	வீரகருங்	வீரர்கருங்
௯அ	௪	கான்மருவேமோர்மிருகத்தை	கான்மருவுமோர்மிர்கத்தை
கக௫	உ	யானைதனை	யாளிதனை
ககசு	க	வேலெடுத்துயபாய்	வேலெடுத்துப்பாய்
க௬உ	உ	கோகிலமைதப்போல்	கோகிலப்போல்
க௫உ	க	சந்தனமு	சந்தனமு
௧௯உ	உ	பதைக்கமொடு	பதக்கமொடு
[illegible]	க	போலமைந்தா	[illegible]
[illegible]	க	[illegible]	கொந்தாப்பொன்
[illegible]	உ	பந்தனத்திசெய்தல்	பந்தித்தல்
[illegible]		மாமகனுமோரறிவை மணைந்தான் [illegible] நாமரிவைய [illegible] னாரசன்	மாமகனுமோரிருபரதைத்தந்த யந்தி நாமரிவையனாரசமணைந்தார்
[illegible]	க	கைத்தாளமரண்டு	கைத்தாளம் ரண்டு
[illegible]	உ	தென்றலெனும்	தென்றலெனும்
[illegible]	[illegible]	[illegible] பூங்குழல்கொண்மெல்லியற்குநன்மைசொல்லி	பூமருவுகூந்தற் புனையிழைக்குநன்மைசொல்லி
௨அ௯	உ	சோபிதகிரீட	சோபிதக்கிரீட
௨௯உ	க	கொடியிரண்டு	குடயிரண்டு
௩0உ	உ	பரந்தான்	பசந்தான்
[illegible]	க	வுத்தமரை	வுத்தமனை

உ

கடவுள்துணை.

கீர்த்திமஞ்சரி.

காப்பு.

வெண்பா.

மேவு மயில் பூ பா மனையனெனும்
ரமேவு கீதமஞ்சரிக் கு ஞானநறமுதத—மேதமேவும்
கொமபுறையனை பெருசாலக முனறவிலம தநதயம
னவினியார் பெருமானைய காப்பு.

பொனமேவு செயயமல புணையருளு மைநதனொரு
மனமதனு சுபரமனைய மனனவனறன கீரததி சொலல. (க)

அமபமா வணணலார் றெறிநத
கடமுதத தெயவநாயனை றணைகயலத தாளபணிநதேன. (உ)

பணபுபெறு செயனெனப பாரமகிமேருபெறும்
திப யகதான சுபரமனைய னறன கீரததிசொலல. (ங)

பரிநதுய பூயகா வணாயுளியே வாணியெனுங
குரு பப போதுறையும் சாரிணியே முனனடைவாய. (ச)

தேரொருநங கறாயமே றற செயபொனவிர ருஙகரதது
ராஜபான பரமனைய மாரனறன கீரததிசொலல. (ரு)

வானவர்சே னாபதியே வளளிமினனு டனபதியே
காமயி லேறிவருங கநதனே முனனடைவாய. (சா)

மைசகருஙகண பாநதா மருவுசுபர மனையனெனும்
இகனைநதும வெனறஜெய சிஙகனறன கீரததிசொலலக. (எ)

காசிவிசுவ நாதரோ தடஙகணணி யேசுநத
ரேசரோ யஙகயறகண ணோஙகிழையே வநதருளவீர. (அ)

பூமருவு செநதேன பொழிநதுநறும பூநதுகளார
காமருவு ராசஙகாய காவலனறன கீரததிசொலல. (கூ)

வள்ளானை யேறி விளையாடுஞ் சாஸ்தாவே
ள்ளா ரமுதனைய செஞ்சொல்தர வேண்டுமையா. (௧0)

பாகனைய சொற்றொடுக்கும் பாவலர்முன் யான்மொழிதல்
கோகனகப் பூநடுவிற் கொட்டிமலர் பூத்ததொக்கும். (௧௧)

ஏதுமறி யாச்சிறுவ னென்றிடினு மென்கவியிற்
றீதகலக் கொள்வீர் செகத்திலுள்ள பாவலரே. (௧௨)

பொங்குபுயல் சந்தநறும் பூங்கான் புனலருவி
திங்களொடு தென்றலுறை தென்பொதிய மாமலையான். (௧௩)

கள்ளொழுகு கற்பகப்பூங் கானுட் டரமகளிர்
வெள்ளருவி தோய்ந்து விளையாடு மாமலையான். (௧௪)

செங்கட் குறமகளிர் பெருந்தினைகாக் கும்புனத்துட்
சிங்கக் குருளை தினம்பயிலு மாமலையான். (௧௫)

செம்பஞ் சணைமேற் றிருந்திழையார் தங்களொடும்
பைம்பொன்முடிக் காந்தருவர் பள்ளிகொளு மாமலையான். (௧௬)

ஆதவனார் தன்னொளிபோ லட்டதிக்கெங் கும்பரவிச்
சோதிவிரி நாகரத்நந் துன்னியிடு மாமலையான். (௧௭)

மைவனமு மைம்முகிலு மத்த கடக்கரியும்
ஐவனமு மேயு மமர்ந்திருக்கு மாமலையான். (௧௮)

மத்தக் கரியின் மருப்பெறிந்து வாலவளையின்
முத்த மெறிந்து முழங்குசாபப மாநதியான். (௧௯)

சந்தனநதக் கோலமிகுற் றுருமடித்த தேறுபுனற்
பைந்தாளஞ் சங்கம் படிந்துவரு மாநதியான். (௨0)

மணிதங்கு தடமுந்தா மனைதங்கு பணையுஞ்சூழ்
அணிதங்கி யிலங்குங்கே ரளசிங்க வளநாடன். (௨௧)

முத்தமுத வக்கரும்பு மூரியிள வாளைமுட்டத்
துத்தமுத வித்தடத்திற் றுன்னும்பிரம் பூர்நாடன். (௨௨)

செங்கதிரோன் பொங்கொளிபோற் சேயிழையார் பூவெளியிற்
கங்குற் கமலமலர் கண்ணெகிழ்க்குங் கானாடன். (௨௩)

பம்புவளை முத்தொளியாற் பைங்கரும்பின் முத்தொளியால்
வெம்மையகலிற் செங்குமுதம் விள்ளும்புனற் கானாடன். (௨௪)

மாங்கனியும் வாழை மாக்கனியு முட்பலவின்
தீங்கனியுந் தின்றுமந்தி சோர்ந்திருக்கு நாடுடையான். (௨௫)

டண்ணளிகள் பூமிதிப்பப் பாய்ந்தநறை சார்ந்துநதி
யுண்ணிறையச் செந்நெல்வளர்ந் தோங்குபுயா காருடையான். ௬)

வன்னக் கிளிமொழியார் வாய்மொழிக்குத் தோற்றபசுங்
கன்னற் சிலைக்குமதன் காத்திருக்கு நாடுடையான்.

செந்நெற் குலமுதிர்ந்து தெய்வநறுங் கற்பினர்போற்
பின்னற் றலைகுனிந்த பெட்பிருக்கு நாடுடையான். (௨௮)

நீதியோர் தாசியற்றும நேமிவேந் தர்களிருக்கும்
வீதிசூழ்ந் தறமிருக்கும் வீரபாண் டியபுரத்தான். (௨௯)

கலலா லெயில்வளைந்து கற்பகநாட் டண்மியெழு
தொல்லாழி போலகழி சூழ்ராஜ மாநகரான். (௩0)

வட்டமதி போன்முகத்து மாதா ரணியாங்கில்
நட்டமிடு மிக்கவெழி ஞாகரிக மாநகரான். (௩௧)

பந்தணுகு மென்றனத்தா டஞ்சணையிற் றங்கொழுநர்
வந்தணுக வந்தணுகு மாடநிறை மாநகரான். (௩௨)

ஆடகபபொன் ஞெலைமின்னா ரங்கையிறு னீவியமபொன்
பட்டகயாழ் கற்குமணி மாடநிறை மாநகரான். (௩௩)

ஞானமறை வேதியர்க்கும நாவலர்க்கும் யார்க்குமன்ன
தானம் வழங்குரவோர் தாமிருக்கு மாநகரான். (௩௪)

அந்திவரத் தென்ற லசைந்துவரத் திங்கள்கலை
சிந்திவரக் காமனமபு சிந்திவரு மாநகரான். (௩௫)

சூழு முகிற்குலமுந் துய்யமதி யுந்தவழும
ஏழுநிலை மாடத் தெழில்விளங்கு மாநகரான். (௩௬)

தக்க நிதிபடைத்த தன்மையினு லெப்பதிக்கு
மிக்கதென மெய்ப்புலவோர் மெச்சும்அரும் பாக்கூரான். (௩௭)

ஏரி மலிந்துழவ ரோமலிந்து கார்மலிந்து
மாரிவழங் கபபசுநெல் வாய்த்தபல வூருடையான். (௩௮)

கிடுகிடென வுலகமெழு கிரிபதற வுரகன்முடி
விடுவிடென நெளியவெகு விளைவினட மிடுபரியான். (௩௯)

கீர்த்திமஞ்சரி.

கீர்த்திமஞ்சரி.

மண்டலத்தில வந்தெதிர்த்த வன்பகைக்கு வாடுவிராதுடை
கண்டகற் குலந்தகாதத கந்தடாதத குஞ்சராததான. (௪௰)

முத்துநகை மின்னூர் முளரியருமை பெய்கருந்த
னத்துருணி டாயவணடு நாடுமெழு மாலையினான. (௪௧)

மந்தார மூலலைநறு மலரினைசெய வண்டியொடு
செந்தேன மணங்கலந்த பிரசம தாராமார்பன. (௪௨)

கொண்டல கலங்கக் கொடைகடவும் தானாலங்க
அண்டங் கலங்க வதிருமொலிய பேரிகையான. (௪௩)

பங்கமுறத் தெவ்வாகளைப் பாரதந்தப் ஷணமிருந்து ம
சிங்கமிருந் தெண்டிசையுஞ் சறும பதாசனையினான. (௪௪)

ஏழ்முகிலு மேழுலகு மேடுலையா யுஞ்சுருதி
வாழ்மனுகாள பொயுதுதாலும வாரதனைநயொவலு பெயயாதான.

போர்மருவு வெம்புலியும புவைாய யோர் துறையி
னீர்அருந்தத தங்களபவை நிகியிடு மாகனையான். (௪௬)

மூதுலகிற நேயா மூழுமபேபோ லேயுளதென
றோது மிழலபுரியு பொணடான வெலகுடையான. (௪௭)

விட்புலனைத நாலி விருங்காவர வெமபடைபோற
கட்பொறிகள சிந்தக கனையறெதாக குஞ்சரேனயினான. (௪௮)

எங்நாட் டவரும் பிறநாடுகிளாயில லெனறுணாசட
பொன்னாட் டவரும புகழுநாட்டுடு கோட்டையினான. (௪௯)

ஏர்வாய்மாத தூரிகைஞ் நூற நீசா பெரியவடன
ரூாவாழ் திருப்பதசசெங் தாமரையைப் பூசைசெயவோன. (௫௰)

சேடனெனும புகழித திருப்பணைவை யாசானறன
சீடனென வந்துதித்த சிங்கக் குருவையொப்பான. (௫௧)

உத்தமமா குககோசி ஓாவாழ மடாதிபனடா
லத்துவிதங் கற்றோ ணரசாக காசனையான். (௫௨)

வளமைபெரு குமபாண்டி மனவேண்ட வந்த
இளசைவணி கேசாகுலந் தெய்துங் குபேரனொப்பான். (௫௩)

பசசையினூற் போதிகையின் பண்பமைத்து மினறமைக்கும
வச்சிரமணிக் காணிமுத்தும வன்னமணி வாசலினன. (௫௪)

முத்தமிழ்ப் பைம்புரவி மூன்றுநடை கற்றுவர
மத்தகத்து யானை மதமொழியும் வாசலினான். (௫௫

மேள முழங்கயிலிரா வெண்கலத்தார் செய்திடுகைத்
தாள முழங்கத் தமிழ்முழங்கும் வாசலினான். (௫௬

மங்கலஞ்சொன் மாதர் மலர்க்குழலில் வண்டெழும்பச்
சங்கமெடுத்தபேரி தவில்முழங்கும் வாசலினான். (௫௭

அண்டிவரப் பொற்பரிசை யாகத்துவர வெண்சாமரை
மண்டிவர வெள்ளைக் குடைநிழல் மன்னர்வரும் வாசலினான். (௫௮

வாராடுஞ் சொக்கைம்மை வாராட்ட வாசிநிதஞ்
சீராட்டச் செங்கமலைச் சேர்ந்திருக்கும் வாசலினான். (௫௯

தென்னவனைச் சொன்னடா வெதிர்ந்த செம்பொன்மக மேருவெட்க
வன்னமணிப் பாய்மணி மத்தளம்போன் மறப்புயத்தான். (௬௦

கள்ளருந்தி வண்டரசிச் செந்தமலர்க் கற்பகத்தை
யெள்ளிவெற்றி விந்தவரனாட் சேமமளிக்குங் கரத்தான். (௬௧

மின்மாரி பொட்டிப்பெய் விந்தவரனாட் டும்மெவார்க்கும்
பொன்மாரி பெய்யுங் கொழிமுகில் போலுந் தகத்தான். (௬௨

தென்பொழியப் பையவொழி சேர்நிடைசேர வகைகரத்தால்
மன்மதனைத் தேடும் வையாசார மாரப்புரசன். (௬௩

கந்தமலர்ப் பூங்குழலார் சங்கரமுக மீனுடமி
சுந்தரவுருப் பூசைசெய்யுஞ் சுடாமணிய செயபேரன். (௬௪

மன்னவனும் வேலப்ப மாரனருள் சேயனெனுந்
தென்னவன்முத்து சுகசருப்ப வீரன் றவத்தால்வந்த (௬௫

பூதலத்து வாணர் புகழ்ராம நாதமன்னன்
சோதரனா வந்து துலங்குமருணாசலமால். (௬௬

தன்பின் னவதரித்த தாரணியிற் கீர்த்திபெற்ற
மன்னன் முருகப்ப மாரன் றனக்கிளைய. (௬௭

வள்ளல் பழனியப்ப மண்டலீசன் பின்னுதித்த
கள்ளவிழ்தார் வேலப்ப காண்டீவ னுக்கினிய. (௬௮

பின்னோன் சிதம்பரவே ளென்றுலகிற் போபடைத்த
மன்னவரில் யாவும் வழங்குங் கரு[illegible] (௬௯

சந்ததமு மீகை தருபழனி யபபமன்னன
மைந்தனு வந்துதிதத மாலாபர மணயேநதரன (௭0)

செலவம வளர்ந்தேறத தேசததோா மெசசிபிட
நல்லறஙகள செயதுமகிழ் நாளதனி லேயொருநாள (௭௧)

சத்யமலாப புடகாணி தானுடி நீறணிநது
நித்யமாரு சதயகிரி நேயாதிருத் தாளபணிநது. (௭௨)

நன்மிளகித் தண்டிலததா ரியாசள பகதுவஞ்செய
யன்ன மருநதி யடைககா யிலையயின்று. (௭௩)

பொற்சரிகைச சூடிகடடிப பொன்னனைரணா மேறபூணடு
கற்கலசப பூண்முலையாா கணடுருக மனமதனபோல (௭௪)

வசிரத்தா ளாழி வயஙசவிர லிறறரித்து
பசசையினுற் றெறறு பதககமணி மாாபணிநது. (௭௫)

பொன்னுருமாற சட்டிநறும பூஞ்சாநத முமபூசி
நன்மணபபூ மாலை நறையொழுக மாாபணிநது (௭௬)

சுற்றத்தாா சூழுத துரைமககள சூழநதிருகக
நற்றமிழசோ பாவலரும நாவலருஞ சூழநதிருககக. (௭௭)

பட்டதது மனனா படைததலைவா சூழநதிருகக
வட்டமணி யாசனமேன மனனவனும வீறறிருநதான. (௭௮)

கான்வேட்டை யாடச கருததுளெண ணிக கடடியனை
மான்வேடடைக காரருககு மறறவாககுஞ் சொலலிடுமின. (௭௯)

என்றுசொலலிக் கோமா னெழுநதிருநது பொனமனைககுட்
சென்றுமெயககுப பொறகவசம சோத்துநிஜா ருநதொடுத்துச. ()

கச்சைகட்டி யீட்டிகொணடு காநதிமிகு மமபுகொணடு
உசசிதமாயச சிததிரிதத வோஙகுவிலலுங கைபிடிதது. (௮௧)

ரத்நா பரணவொளி நாலுதிசை யினமின்னக
கொத்துமலர்ப பூஙகுழலாா குவிதனததின முததலமப. (௮௨)

பின்ன லிடைதுவள வெண்கவரி வீசிவரக்
கன்னனென மன்னுலகிற் கணடவர்கள கண்களிபப. (௮௩

கம்பமத யானையொன்று காவித் தெழுந்ததுபோற்
செம்பொன் மணிமாடத் தெருமுகபபு வாசலவந்தான். (௮௪)

கீர்த்திமஞ்சரி.

சுறறி யொருநொடியிற றுலபுவியெல லாஙகடநது
வெறறிகொணடு மீணடுவரும வெணபரியின மீதேறி. (அரு)

முததுக குடைபிடிகக முனனூல வடடமவரச
சிதரச சநடடி னகரனைப போயமறைககச. (அசு)

சஙகு முழஙகந தவிலமுழஙகப பேரிகைக
ளெஙகு முழஙக வெழிலிகளின வாயடஙகக. (அஎ)

கொமபலமபப பமபைப குரைாடலோ டுமபகைபபப
பமபுதொனி நாசசரம பைஙகுழலு மூதிவரச. (அஅ)

சிஙகடா லோஙகமறு தேசமனனா போயொதுஙக
அஙகவஙகஙக கொஙகுநதகரசருடல வோவருமப. (அசூ)

வேலெடுததும வாளெடுததும விலலெடுதது மமபெடுததுங
கோலெடுததும வீராருங குணடெடுநதுக கொணடுவரக. (சூ0)

சததிபிடித து அடகடலபோற சாலாளகள முனனடககக
குததியெறி யீடடிசொடடைக கொணடுபலா சூழநதுவரத. (சூக)

துபபாககி யோடிவரத தோமரஙகள கூடிவர
வெபபாகும வெபபுலிபோல வீராண சூராவர. (சூஉ)

மிசகுமரி மநதரிகளும மேவுதள காததாகளுந
தசகணாரு சேவகருந தாதரிகளு முனனடகக. (சூங)

மநதசாரியின மருபபொசிததுத தணடிகைககுச
சநதமிரி ரதந ருமபுகுதவ வேணடுமெனறும (சூச)

மெனசயபரி வாலதுணிதது மீறுடசி சுநதராககு
நனகவரி யிசி நலமபெருக வேணடுமெனறும. (சூரு)

ரெஙகமால வாழபுதுவைச செஙகோலி ராமசநதர
அஙகண மகுட துரைராஜா பாதாமுனபு. (சூசு)

சிஙக விணைபிடிததுச சேரவிடடுப போரமூடடி
மஙகலிலாப பொறகடடயம வாஙகிவர வேணடுமெனறும. (சூஎ)

கானமருவோர மிருகததைக கணட துணட மாக்கியதன
மானமதததைக கொணடுவநது மஙகையருக கியவெனறும. (சூஅ)

காணடா மிருகததைக கைபபிடியா சுபபிடிததெம
பாணடியனா மெசசப பரிசுபெற வேணடுமெனறும. (சூசூ)

ஒவ்வொருவ ரொன்றுமன் துடகொண்டு ருந்து
கௌவையறு வேடர்சூழ சாலிற நிலணிந்து. (௧௦௧)

காழுமிட்டு வாமமகிற கசளா ட வெமடபுவியா
சூழவிட்டுக ருனமிவடா தொங்கவிட்டுத தோலுடுத்து. (௧௦௨)

மூளையிற்று பனறிமிறுனை ளீசநம ரு
வெளளையிற்று நாளிமொடு வீசமால கொணடிவ. (௧௦௩)

விடகுலவு கொணட வொரப பெயபோ ரு
வெடசவரு குமாரதாள வேடடை நச செலவிய. (௧௦௪)

சாடை வலநசிருநதோ ராமா ரெனறு ர
பேடையுடன பளியீரிய ராம லோநதச (௧௦௫)

ராசநசா சாரருமர ராணை ருரு மமா
போசனது கணடெலம புரிர தாமமுயதான. (௧௦௬)

லல ருணமிது னனையை பெ ருபவ
சொலலுதன மு நனர டியவி நோ ருநவன. (௧௦௭)

மனனனெநிா வாதுனை வாமுளை துவ ரு விதது
தெனனவனு ரசர மப ரயம பொரி ஒருன. (௧௦௮)

ஏநதுசிறை கொடை யிடபா ரவளைய ரு
வாயாதவிாத வேடடையுதான ரா கேசி ர பு. (௧௦௯)

சேவலொரு படைதலைச போதனாத சாமையா
காவலனே யியொருமபனை வைரமாயா சோ ரு ரன. (௧௧௦)

அமமொழிசேட டுணமயி வ றஙகைரமெ டமணையன
மைமமருவு மூசிவளாராரவ வாநதான. (௧௧௧)

வெவவனதனைதச றமியலி யீசவிநது வேடாமைம
கைவளைதத விலாரெறிய காவலா யஙகிநா. (௧௧௨)

வேக வயபபுரயி விடப ங பேரிகைசள
சாகரஙகள போலொ ிபபத தசைசரு மிம. (௧௧௩)

வெளளிததுப பாகிகொணட யீராரீா முளரிறுநதி
வள்ளலகிற்க வேடா வனதனைக சலைதறுவிடடார. (௧௧௪)

மாருததறார பொஙகியெழு வாரிதியுஞ சீறுவபோல
வீரமிகு கான மிருகஙகள வநதனவே. (௧௧௫)

வெல்வாரும் யானைதனை வீழ்த்துவா ரும்மனையைக்
கொலவாரும் யானைதனைக் குத்திவிழச் செய்வாரும். (கக௫)

வில்லம்பா லெய்வாரும வேலெடுத்துய பாய்வாரும்
பல்லுகத்தி னெஞ்சம் பதைபதைக்கக் கொல்வாரும. (கக௬)

செய்யகலை மான்கவரி சிஙகமுயல் பனறிபுலி
நையக் குழன்மருந்தா றுவுலறச செய்வாரும. (ககஎ)

சண்ட வெயின்மறைத்துச் சக்ரவாகம பறக்கக்
அண்டபே ரண்டமதைக் கண்டு பரதவிக்கத. (கக௮)

தமபட்ட வோசையினுற் சூழ்ந்தசிறைப பட்சியெலலாங்
குமபிட் டுருக்குலைநது கோநகரிற் போய்பபறக்கக். (கக௯)

கண்வலையிற் சிக்கிநொந்த காளையர்கண் காணவொரு
பெண்வலையிற் சிக்கினபோற் பெட்டைமா னின்றுழல. (க௨0)

வேட்டை புரிந்திடுமவ வேலையிலோர் பொன்மடமான்
பூட்டும் வலையிற் புகுதாம லேதாவி. (க௨க)

வெய்யகுழற் காரருக்கும வேடருக்கும ஞாளிகட்கும
நெய்யொழுகும் வேலெடுத்து நோபவர்க்கு மெட்டாமல. (க௨௨)

நாவலாகள பாவறிந்து நற்றமிழாற் செயதசெழுங
காவியத்தைக கேளாக் கசடாபறந தோடுதலபோல. (க௨௩)

காலவேகங கொண்டுசெலலக் காவலவன் சுபரமண்யன
மாலவேகங கொண்டொருபொன் மானபின் றொடாநததுபோல. ()

பின்றொடத் தாவிப பெருநதூரஞ் சென்றதற்பின்
மன்னவனுந் தனகை வடிக்கணையி னுற்றுணித்தான். (க௨௫)

அம்மான் சுதையைமுறை யாலளித்த தன்மையைபபோற்
செம்மான் விழிகொளுமோர் சேயிழையைத் தந்ததுவே. (க௨௬)

வாம்பரித்தேர் கொண்டசிலை மாரனெனுஞ் சுபரமண்யன்
றேம்பொழிலைக் கண்டதனுட் சேர்ந்துவிடாய தீரபபெண்ணி. ()

நீலமலா பூத்தொளிரும் நீள்வாவி நீராருந்திக
கோலமதன் பாசறையிற் கோவுமதன் போலவநதான. (க௨௮)

மந்தாரங கோங்கம் வகுளங் கடம்பணிச்சங
கொந்தாரும் பாடலமுங் கோட்டுமலா கொட்டியிட. (க௨௯)

புன்னைமராம் வேந்தாவரப் பொன்மலாகள் சிந்துவபோல்
வன்னப் பொடியுகுத்து வண்மலர்கள் சிந்தினவே. (க௩0)

துன்றிவண்டு பாடவன்னத் தோகைநட மாடியிடக்
கொன்றைமரம் பொன்சொரியுங் கொற்றவர்போற் பூச்சொரியச். ()
சம்பகப்பூங் காவனத்திற் றன்பெடையோ டாடுகுயில்
கொம்பனையாள் சந்துவிட்ட கோகிலகம்போற் கூவியிட. (௧௩௨)
மந்திவந்து பாய்ந்திடத்தே மாங்கனிக ளோங்கிவீழப்
பந்திபந்தி யாய்க்கிளிகள் பாடியிசை கூடியிட. (௧௩௩)
மன்றலுலாவு சந்த வனத்தினின்று மாமலயத்
தென்றல்வரக் கண்டுபொழிற் சிங்காரம் பார்த்திருந்தாள். (௧௩௪)
சம்பகப்பூ மேனிமின்னாள் சாதி பதுமினியாள்
அம்பிருக்குஞ் செங்க ணமிர்தகுண சுந்தரியாள். (௧௩௫)
மோககுண வாலை மோககுண சீலை
மோககுண லோலை மோககுணப பூமாலை. (௧௩௬)
சுரதசுகு மாரி சுரதசுக நாரி
சுரதசுச ரீரி சுரதபத வொய்யாரி. (௧௩௭)
எத்தலத்து மோவ மெழுதி மனாந்திகைக்கச்
சித்தசவேள் கைத்தலத்தாற் றீட்டியிடு திவ்யசித்ரம். (௧௩௮)
பங்கமுறு மாரன் படைக்கரசு வேணுமென்று
செங்கமலத் தோனமிழ்தாற் செய்துவிட்ட பெண்ணுருவம். (௧௩௯)
ஆதியந்தந் தன்னில் அருசிதரு மென்பதின்றித்
தீதில்லாத் தேகமெங்குந் தித்திக்குஞ் செங்கரும்பு. (௧௪0)
வண்ட ருந்தியுமிழ் வாய்மிச்சிற் றேனையொவ்வா
தண்டாருந் திக்களிக்க வாழிதரு தெள்ளமுதம். (௧௪௧)
கோம்பிக் கொதுங்கிக் குளிர்புனத்தி லோடாமல்
காம்பரிந்த பூவணைமேற் கண்டுயிலும் பேடைமயில். (௧௪௨)
மெய்கறுத்துக் காக்கையொடு மேவித் திரியாமல்
மைகவிழ்த்த கண்ணார் வளர்த்தெடுக்குங் கூவுகுயில். (௧௪௩)
காடும் புனமுங் கடந்துமனம் வாடாமல்
மாடமிசை கீதம் வருத்துங் கிளிப்பேடு. (௧௪௪)
வெம்பியிடுங் கானகத்தில் மேய்ந்து திரியாமல்
பம்புமலர்ச் சோலையைக்கண் பார்த்துவரு பெண்மடமான். (௧௪௫)
மென்மலரைத் தேடிநித்யம் மெய்வெளுத்துச் சோம்பாமல்
நன்னடைகொள் பொன்னிறத்து நாகரிக ராசவன்னம். (௧௪௬)

நஞசிருககும பாமபி னடுததலையில வாழாமற
பஞசி நரகு மெலலணைமேற பளளிகொளளும நாகரதநம. (கசஎ)

தஙகத தனிசசிமிழிற சாந்து மறையாமல
அஙகசவேள மௌலிக கழுததியிடுஞ சீவரதநம (கசஅ)

ஆதரநத மேவு மணிவளைககுள மேவாமல
அநதரஙக மேவி யணிதரிககு மாணிமுததம. (கசகூ)

ராரிறுஙகி நீரதெளிநது நணபாசலிற சோமபாமல
வாரிறுசகித தாழமுடிககும வாச மநதகொழுநது (கரு0)

வாரநதுகலக ககசடததில வாயவெருவித தாழாமற
சோநதுகலக சதமெளியுந தெயவமணத தேனபாகு. (கருக)

சநதணமுங குஙகுமமுஞ சணபகமு மெனறளவில
கநதமல ருநதுழைதயுங காமபர வாசநது. (கருஉ)

இனனமிரத ரதநமெனு மிடடமிகு தோழியைபபாரத
தெனனிடதது தோளோ டிடாககண டிடிககுதெனறாள (கருந)

எனறுசொல லசசகிய மோகினையே யிகதறிகள
நனறிதரு மினறுனககு நனயணஙகைக கூடுமெனறாள. (கருச)

அநத மொழிகேட டமிரததண சுநதரியாள
புநகிர மழநதுவணப பூவெடுகக வேகினைநது. (கருரு)

சமபுஙகு யெணணெணை தலைககணிநது பசசைமஞசள
சொமபனையாள பூசிக குளிககமறைநத தோழியாகள (கருசு)

கெணடையெனுஞ செநதடஙகட கிஞசுகவாய கொஞசுமொழி
வணடடரும பூஙகோதை வஞசியிடை மாதினுக்குப. (கருஎ)

பசசைக கறபூரம பரிமளஜவ வாதுடனே
செசசையொடு தணபனிநீர தேககமுழு தாகிமிரநது. (கருஅ)

சோதிக குழலமுடிததுக கோலமுலலைப பூமுடிததுச
சோதிப பிறைநுதறகுச சுடடியொடு பொடடுமிடடு. (கருகூ)

வளளைககா துககிசைய வசசிரபபொன னோலையிட்டு
எளளலருங கொபபிட டிலஙகுசெமபொன வாளியிடடு (கசு0)

மூககுககு மிழககமைந்த முததுமூக குததியிடடுச.
சோககுங கருஙகுழறகுச செநதிருவுஞ சேரவிடடுச. (கசுக)

சஙகக கழுததிற றரளமணி மாலையிடடுத
தஙகப பதைககமொடு சநதரஹா ரமபுனைநது. (கசுஉ)

வாரிஜாக்ஷி விமலமுதன வண்ணக்கிண் ணத்தினமணித்
தாரிருக்க வேதிருந்ததிகத தண்கமலத்த தாளிணையில. (௬௩)

தண்டையிட்டுச் செம்பொற் சதங்கையிட்டு மெல்லிடையிற்
கணடையொளி ராடைகட்டிச் காந்திபெற வேயதன்மேற். (௬௪)

பாரக கலாபம பதினாறு கோவைமணி
சேரக கலாபமயிற சிற்றிடையிற கற்றியிட்டாா. (௬௫)

இற்றுவிடு மென்றவ் விடைக்குறுதி செய்பவர்போல
உற்றமணி ஆரங்குசெம்பொ னொட்டியா ணமபுனைந்தாா. (௬௬)

கஙகணமும பொறசரியுங கட்டுபவ ளத்திரளும
செங்கனகப பைமபொற்றொடியுஞ சேரக் கரத்திலிட்டு. (௬௭)

வறகட்டுங் கொஙகை பதனாங்க கேற்றவசரச
கறகட்டு மோதிரமுங் கைவிரற்குச் சேரவிட்டு (௬௮)

கண்ணுக்கு மையணிந்து காறகுச செமபஞ்சணிந்து
வண்ண மூலைக்கு மணந்தொய்யி லுமவரைந்தாா. (௬௯)

கறபகப்பூ மாலைதனைக் கையிலெடுத்து துப்பட்டும
நற்பவளப் பூஙகொடிக்கு நாணச் சூட்டமுடித்தாா (௭௦)

பொன்னு லமைந்தொரு பொறகொடிக்குப் பூணிட்டுவா
ரொன்ன வணிதரித்தா ரோதிமைக்குத் தோழியாகள. (௭௧)

அல்லிருக்குங கூந்த லமிர்தகுண சாதுரியாள
வல்லிசெறி காவின மலரொடுக்க வேயந்தாள (௭௨)

முத்துவல்லி ரத்நவல்லி மோகவல்லி ராசவல்லி
சித்ரவல்லி ரத்நமணிப செப்புமுலைச சோமவல்லி. (௭௩)

ரஞ்சிதச்சொ லினன்மாத ரதகமென்று பேருரைக்கும
நஞ்சிருக்குங் கோலவிழிக்கொள நண்பான பாங்கியரும. (௭௪)

கூடியிரு பாலுங குலாவிவரப பனமயிலா
ளோடுவரும பேடையைப்போ லொணமொழியில வந்தணுகி. (௭௫)

ஆய்ந்தவளைப பொறகரத்துக சஞ்சிமனை நீாபுகுந்து
காந்தள்மலை யேறியிட்ட காரிகையும பூவெடுத்தாள. (௭௬)

ஆழியெனுங கண்ணு ளலர்ந்தசெழும பூவெடுக்கத
தோழிமா ரெல்லாந் தொடர்ந்துநறும பூவெடுத்தாா. (௭௭)

தஙகளங கஙகளுக்குச சதுருக் களைகளைந்து
பஙகமறச செய்துவிடும பான்மைபோற பூவெடுத்தாா. (௭௮)

அற்புடைய மங்கையைவிட் டங்கேங்கே பூவெடுக்கப்
பொற்புடைய பாங்கியரும் பூம்பொழிலி லேமறைந்தார். (௧௭௯)

மங்கையரைக் காணமல மாதொருத்தி யாய்த்திரிந்து
கொங்குதலவு சண்பகத்தின் கோலநறும் பூவெடுத்து (௧௮௦)

மல்லிகைப்பூ செவ்வந்தி வாசமரு கொழுந்து
முல்லைப்பூ வண்டினங்கள் மூசியசெம் பூவெடுத்தாள். (௧௮௧)

கண்டுருகுஞ் செஞ்சொலிளங் கனிவஞ்சி பூவெடுத்து
வண்டுருகுங் கோதொடு மலரெடுக்க வாசைகொண்டாள். (௧௮௨)

நீல மலருந்தா நீரசத்தின் பூவிருக்க
கோலநறும் வெண்மைக் குமிழின் மலரிருக்க. (௧௮௩)

மௌவல் முல்லைப்பந்தர் வனமாதுளம் பூவிருக்க
செவ்விழுவாய் மாதுலர்த்த செந்தாமரை போதிருக்க. (௧௮௪)

இப்புவியிற் செல்வமெலாம் விட்டுத் துறந்ததுபோல
செப்புமுலையாள் செருந்திருக்க மேறுகின்று. (௧௮௫)

செம்பவள மல்லிகையே சண்பகமின் மாமரமே
வம்பவிழுங் கந்தமுள்ள வாசமலர் தாரீரோ. (௧௮௬)

பாடலமே புன்னைகோ வைக்கருவே குங்குமத்தின்
தோடரமே நீரெமக்குச் சொரியுமலர் தாரீரோ. (௧௮௭)

சீதப் பனிநீர் செரூபமரமே மாதவியின்
பாதவமே நீரெமக்குப் பைம்புமலர் தாரீரோ. (௧௮௮)

பாரிசாதத்தின் பனிமரமே மந்தார
தாருவே நீரெமக்குத் தண்மலர்கள் தாரீரோ. (௧௮௯)

பூங்குமுத வாய்மடவார் போனமறைந்தா ரென்னைவிட்டு
மாங்குயில்காள் கொய்தெமக்கு வண்ணமலர் தாரீரோ. (௧௯௦)

பஞ்சரத்தின் மேலிருந்து பைஞ்சிறைமென் பேடையொடு
கொஞ்சியிடும் பூங்கிளிகாள் கொய்துமலர் தாரீரோ (௧௯௧)

என்னவுரைக்கு மிணைமுலைப்பெண் வாய்மொழியால்
வன்னக் கிளிக்குலமு மாங்குயிலும் வாயடங்க. (௧௯௨)

அம்பவள வல்லி யசைவதுபோற் றனடந்து
கொம்பளவு மாவின் குளிர்நிழலில் வந்துநின்றாள். (௧௯௩)

சந்த்ரமுக மாது தனித்தொருத்தி யாயிருக்கச்
சுந்தரஞ்சேர் பொற்புயத்துச் சுப்ரமண்ய கெம்பீரன். (௧௯௪)

கொண்டறவழு சோலைவளங் கோகனகப் பூவிழியாற்
கண்டுவரும் போதுமினைக் கண்டான் மனங்குளிர. (௧௯௫)

நீமடந்தை யோவன் னிலமடந்தை யோநாக
நாமடந்தை யோவமரர் குற்றதொரு கன்னிகையோ. (௧௯௬)

காலிரண்டும் பூழ்ந்துங் கண்ணிரண்டும் மேவிமைமாறா
மாலைமலர் வாடுதலால் மாநிலத்துப் பெண்ணரசே. (௧௯௭)

யாருமிவ ளைவெறுமனத் தையமாற் றிசெவிக்குப்
பாகனைய செஞ்சொலிளம் பாவையாமுன் கூறலுற்றான் (௧௯௮)

எந்தவூர் போயா திருக்குமூல சேந்தனி
வந்ததே தென்னுடனே வார்த்தைசொன்ன லாகாதோ. (௧௯௯)

ஞாமகளிர் நாணச் சுராகமிறைவன் வந்திருப்பது
தாரனை னைக்கூடு தமயந்தி நீதாமோ (௨௦௦)

கொஞ்சுமொழி ரமையனைச் கூடிச் சுகித்திருக்கும்
பஞ்சதரு விநதிரனா பட்டத் தரசியோ (௨௦௧)

திங்களெனும் வெண்குடைக்கீழ்த் தென்றலெனுந் தேர்ட்டவும்
கங்குற களிறுடைய காமன் மனைவியோ. (௨௦௨)

அஞ்சநடை மின்னுரை பூவனைந்து யோர்தெடுத்து
வஞ்சமற வேதன் வகுத்தமைய விட்டாரோ. (௨௦௩)

சொன்னமைவன் பொன்றுரை குலவுமோக காதலியோ
துன்றுமுழி லென்றுவமை சொல்லியுமெல்லா மோ (௨௦௪)

வெண்பிறையை மனப்பாளை விலலை நுதலகமலமொறு
வண்பிறையும் விழியும் மனைவிலையா சாபமடைந்தே (௨௦௫)

தென்னவனுஞ் சந்திரனும் மேனகமிலைத் தேவுமுங்கள்
வன்னவிழிச் சுபகையை யாரறியிட வந்தவரோ (௨௦௬)

வண்டலம்புஞ் சோதாயினை வாணமுகத்தை வாயத்தசந்தர
மண்டலமென் றுறசளங்கப் பந்திருக்கக் கண்டேனே. (௨௦௭)

ஊசலென்று கொந்தப்பொன் னேலையிட்டு வானியிட்டுத்
தேசுலவு மினசெவிபோற் செவ்வியுறக் கண்டேனே (௨௦௮)

காணச் செவிக்குழையிற் சாந்துவயிரங்கடையும்
சாணைநிகர் பூங்கவுளைச் சாறமிரு லொப்பாமோ. (௨௦௯)

மூக்குக் குமிழின் முழுமலரென் றுலகிலே
மாக்கடலின் முத்தந்தத்து வாயநிருக்கக் கண்டேனே. (௨௧௦)

துடியென் றுரைக்குமுன்னே தோன்றிச் சிவந்ததனைத்
துடியென் றுரைக்குமுங்கள் தூயவிதழ்க் கென்சொல்வேன். (௨௧௧)

வல்லியென்று மென்மருங்கின் மங்கைநல்லீர் வாய்க்குவமை
யல்லிமல ரென்றா லருப்பாசலில் வாடிடுமோ. (௨௧௨)

முத்தென்று நூலோர் முன்னோர்புகழ்வ தொக்குமென்றால்
முத்தமொடு யாழிசையின் சொல்லுக்கிணைவருமோ, (௨௧௩)

தங்கமொளிருஞ் செங்கந் தரத்தைத் தவளநிறச்
சங்கமொக்கு மென்றுரைத்த நற்புலவர்க் கொவ்வாதே. (௨௧௪)

இங்கிருப்பு நாணுமுங்கள் செய்யதோட் குச்சாரக்கண்
டோங்குமலையேறி யொளித்திருக்குங் காந்தளுமே. (௨௧௫)

செங்கனக வாழித் தக்கமுமுங்க ளைவிரற்கு
மங்கையீர் நல்லுவமை யாங்கவுத்தற் காமேனோ. (௨௧௬)

பைங்கிளிகா ளென்றுவமை பண்டுரைப்பார் மீட்டுமுங்கள்
செங்கைவிரல் சோர்ந்ததைச் செப்பிற்றொலைப்பாமோ (௨௧௭)

தெங்கிளநீ ரென்முகிழ்ந்து செய்யசைபிறொ லுங்களிந்த
கொங்கைக்குத் தக்கவுவமை கூறமனம் வாராதே (௨௧௮)

தேங்கமலத் துடிப்பிறந்த தெய்வ மறைப்பிரமன்
சோங்குருமனைச் செய்து குமிழப்பச் சுழித்திருந்து. (௨௧௯)

நன்றுந்த பலை தத்துப்பக்கமொரு சலசமத்தச்
சுந்தையுறச் செய்துமதன் சித்திரமத்த மவனேத்தும. (௨௨௦)

ஓரதுலகி லுள்ள உவமையெல்லாஞ் செய்துமனந்
தேர்ந்தபிறகுங்கள் திருமேனியைச் செய்தானே. (௨௨௧)

காட்டிலவாழ் யானைதனைக் காணிலஞ்சே னுங்களதெஞ்சிற்
பூட்டுவாரக் குளிருக்கும் போரியானைக் கச்சமுற்றேன். (௨௨௨)

கட்டடக் கொங்கைக்க டயானைக் கஞ்சியதற்
குட்டபாச சிங்கமருங் கொல்கியிடக் காரணமென். (௨௨௩)

மேருசிக ரத்திலெழு மேகந் தவழ்ந்ததுவோ
ஆர மணிமுலேயி லாரந்தகழுப பென்சொல்வேன். (௨௨௪)

ஆலிலையோ கோலவயி றாறறினிடை நீர்ச்சுழியோ
தாலம புகழுமுங்கள் நாபிக் கிணையாகும். (௨௨௫)

கீர்த்திமஞ்சரி.

மென்முலைமால்யானை விசிககு மொருதறியோ
வுன்னியிடும ரோமத தொழுஙகுசிக ரெனசொலவேன. (௨௨௬)

அலகுற் சுனையி னலையெறிந்த தோமடிபபு
வலலிருககுங கொஙகை மலைக்கிவருமபொறபடியோ. (௨௨௭)

அங்கங குழைநது மருங்கா னகத்துழன றுஞ்
சிஙகங் கிரிவதுங்கள சிறறிடைககு நாணியலலோ. (௨௨௮)

வேயிருக்கும பொற சநதோண மெலலியலீர மினசொடிபோன
ஞாய மிருகக நடுவிருககக காணேனே. (௨௨௯)

மீனக் கொடிதரிதத வேளிருககுந தானமொனறு
கானப பிணைமடமான காறகுழமபு போலுமுணடோ. (௨௩0)

பூஙகதலித தணடிருககும பொறறொடைக ளினமுழநதா
ளோயககுபுனல வாழலவ ளெபபென்று லொபபாமோ. (௨௩௧)

கனணிவராற கனறோ கணைககால பரடிரணடும
வன்னத தராசின வடிவைக கவாநதனவோ. (௨௩௨)

கநதுகமோ காறகுதிகள காமகலைப புததகமோ
அநதப புறவடிக ளோந்துவிர லுநதுகிரோ. (௨௩௩)

வெணமதியோ காலநகஙகள வெளளோ திமதகிறசோ
தண்கமலத தாளிணையின றனனுவமைச கெனசொலவேன். (௨௩௪)

கானப பிடியுங கடவுளனத தினபெடையும
நானக குழலினின் னடைபோ னடநதிடுமோ. (௨௩௫)

காரிலுறு மின்றோ கலபமட மாமயிலோ
வாரிறுகுங கொஙகைமட மாதரசி நினசாயல. (௨௩௬)

மாந்தளிரோ மேனி வனவேஙகை யினமலரோ
பூநதிதலை யெனறுவமை பூதலததிற கணடேனே. (௨௩௭)

பின்னழகை நோக்கிலிந்தரன பெண்சசியைப புலலுவனோ
முன்னழகை நோககிலவிணடு மோகினியின னுவானோ. (௨௩௮)

பாங்கியரு மிலலாமற் பைநதொடியீ ரிபபொழிலிற
பூங்கொடிபோல வநதது மென் பூசா பலநதானோ. (௨௩௯)

லூாவசன மென்றோ டுளைககிலீ ருங்கள்மொழி
பாரறிய வொணணுப பரம ரகசியமோ. (௨௪0)

கீர்த்திமஞ்சரி.

வசிரதத்தோற் சஞ்சீவிக்கு வந்த கந்த மாதனத்தைக்
கச்சிறப்பத் தனக்குச்செய்தல கருணைக் கியல்பாமோ (௨௪௧)

கூடியொரு முத்தாக் கொடுத்தநீரோ யாமாகிற
கேட்பவில்லர் தாமணிசக் கோவையுமாக் கியோனே. (௨௪௨)

நாய பெருமபவளத் துண்டவிதழ் தககிரேற
செயபசும பொன்னணிந்த தேகமெல்லாம பூட்டேனே. (௨௪௩)

வாஞ்சையுடனென்னை வாயமலர்ந்து வாருமென்று
காஞ்சிப தேசமதைக் கைக்கொண்டு சேர்ந்தேனே. (௨௪௪)

மாமாது மோராயை மணந்தாள் றயங்கி
நாமாநிலை நண்ணினா னாராமை. (௨௪௫)

இந்திரனுக் கந்தரியை யெய்தினோ யானும்மை மார
சொந்தமநாயக சேர்ந்த தூக்குரு கிலுண்டாமோ (௨௪௬)

கக்கைமங்கை தன்னையுற் றன்னா ளருள் நீதுவைத்த நான
சங்குலடாக லுமருமையென சமைமார்க் கள வைாமேனே. (௨௪௭)

மோகாக்த பொன்மணிமாந்ன மகளைக்கலக் கினமினவசோ
சாகித்திய பாட்டுத் தனித்தகைறத் காமாகிர. (௨௪௮)

கைத்தாள பாண்டுசொண்டென காமா மதுமொழமாம
மதனம்முந்த சோதிரம்விக வாதபு லுக் தானலைமே. (௨௪௯)

நவமாக யாமெனவே யாறமிட றுங்குழறா
புன்மையெல லாமங்கிப் புலமைசிப கொண்டேனே (௨௫௦)

எடுக்க சலேயுடுத்து மேகநிறை யீ னொறணக்குழ
சேய மறை கலேயைச் செயமைபெற்ற சாமிதநாவ (௨௫௧)

சண்ணியமாய்ச் சாரிகையே றமுந்த நெளிவுறறு
வண்ணச் சவிப்பு மணிமே ஈலயொருவா. (௨௫௨)

நடப்பமா நன்றால பொடிக் கந்மியல புரிந்து
டேகாமற சோணசைல மாலையணி பொருந்தி (௨௫௩)

நாகபந்த மீது நசைவைத்து நாமாவுறறுத
தேகம புளகேறவே சிந்தைமகிழ கொண்டேனே (௨௫௪)

சந்தியுற விங்கு தனியாக வந்தவெனை
விந்தை பெறுவிழைவு வேட்டைகத நீரைந்தாக. (௨௫௫)

வாமததே றேறி மலேசசால வந்தனேந்து
சேமக கலேகுலேயச் சிங்கா மருங்குழலா. (௨௫௬)

கண்டபுரு வாட்பாக் களகண்டந் தானகுழற
வண்டத தனயானே மதனகத்தன தாசொசாவகொண்ட (௨௫௭)

கோட்டம பிடித்திருமா றேடிய சிவசகபுகிற
சாட்டைக் கலந்துக் கனவேட்ட மாட்டேனே (௨௫௮)

இப்பொழுதே யென்சொற் கிரங்குவகி லையமில்லை
மைப்படியுங் கண்ணுய மருவாமற் போவதுண்டோ. (௨௫௯)
கத்துங் கடலை கடைந்துதிரி யாமலவிண்ணோ
புத்தமுதங் கண்டுகளி சொள்ளாமற் போவதுண்டோ. (௨௬௦)
வான்கூடு முச்சி மலையிலனு காதுவரும்
தேன்கூடு கண்டுவண்டு சேராமற் போவதுண்டோ. (௨௬௧)
தங்கச் சிரத்த தடமகா மேருவெனக்
கொங்கையிணை தாங்குங் குயிலைவிட்டுப் போவேனோ. (௨௬௨)
கஞ்சமலாக் கண்ணனருள் சதாபப் வேள்தொடுக்கு
மஞ்சு சரத்தா லடிகப்ட ராகுதுகாண் (௨௬௩)
குன்றி லுலவிக் குளிர்ருவி தோய்ந்துவருந்
தென்றலெனும் வேளதேர் தேகசஞ்சிற பாயுதுகாண். (௨௬௪)
கண்டவுடன் சேயுணர்வு காதாவ மாபணமென
றுண்டொடியே யுபாய வுரைத்துக சேர்த்துதுகாண். (௨௬௫)
மட்டவிழ்தார சங்கரமைசன வள்ளியினைச் சேர்ந்துவந்
துட்டியந்தன் கணவா சுதையுடனே சுடியதும். (௨௬௬)
தாமொத்துச் சேர்ந்ததனா லித காயமா ரறிந்ததுண்டோ
வாமக் குயமென்மரு மத் சாந்த சேல வங்கசாணை (௨௬௭)
வாசமலர் பூந்தொளிரும வலரிபன்னி யிபெசனிரா
ராசங்கா மன்னனென்று ரனரு யமிபீரோ. (௨௬௮)
என்றுசொல்லி நீவேட்டை யேமவிடாய ராணடவாக்கு
நன்றிதரு தெள்ளமுத ராடித்த த ந வாபோல. (௨௬௯)
மேகநிறப் பூங்குழல்கொள் மெல்லியற்கு மன்மைசொல்லித்
தாமரைப்பூச் செங்கை தன்னைத்தொட்டு நான்கினருள். (௨௭௦)
கன்னனெனும் ராசங்கா காவல்புரி சப்பணய
மன்னவனு மிக்கவெற்றில வாயா திலக்கு மங்கையுடன். (௨௭௧)
சம்பங்கி வள்ளி தளிர்த்துப் படர்ந்த நண்டு
கம்பஞ்சு மந்த கனகமணி யாட்டரங்கில் (௨௭௨)
வாசங் கலந்த மலரமளி யின்மீது
வாசவ னுஞ்சசியும் வந்திருந்தல் போலிருந்து. (௨௭௩)
தாம்பூல முண்டுநறுஞ் சந்தனமுந் தானணிந்து
தேம்பூவின் மாலைதன்னைச் சோத்துக் குழன்முடித்துக். (௨௭௪)
கற்பகப்பூங் காவுமிளங் காமவல்லி யும்போலப்
பொற்புமிகு மன்னவனும் பூவைமொழி யும்புணர்ந்து. (௨௭௫)
பேடுமன்றிற சேவலும்போற் பெண்கொடியு மன்னவனுங்
கூடு பூமிருமொன்றாக கூடிக் கலந்தணைந்து. (௨௭௬)

வாவிநறு நீரளைநது மணடபததில வநதிருநது
காவினெழில கணடு களிததிருககும வேளைதனனில. (உஎஎ)

மானினடி பறறிவநத மனனனடி யைநதொடாநது
தானையெலலா மோாமுகமாயத தணபொழிலில வநதணுகி. (உஎஅ)

மனனவனைச சாண வருமுனவா வாாநதையெலலாங
கனனனெனுஞ சுபரமணிய சமபீர னுஙகேடடுக. (உஎகூ)

சானப பிடியைக கலநததனை விடடுவெரு
மானையைபபோற றைபநதொடியை யஙகே நிறுததிவநது. (உஅ0)

இநதிரனபோற சேனைக கெதிராகச சணடுபடை
சநதிரனைக கணட தடஙகடலபோ லாாதநனமே. (உஅக)

சறபாததுச குஞசிறுமை கறபிசசுந னைநநலததான
பொறசிவிகை யேறியநதப பூஙகா வனபுகடநதான. (உஅஉ)

தானைவரச சேவகாக டகஙவாச சுறறிமத
யானைவாபபேரொலியா லணடமுமக டுஙகிரிய. (உஅ௩)

ராசஙகா புரகுலா ராசாநநத ரேசாா
நேசமுடன றெணடனிடடு நீறணிநது மாலைகொணடு. (உஅச)

அஙசயறக ணமமை யடியிற பணிநதெழுநது
சிஙகக கொடிததலைவன றிணபரியின னீரேறிப. (உஅரு)

சஙகீத நாகாரந தாரையொடு பேரிசஙகம
டஙசாவி ரோசையொடு நமபடட வோசைபொஙக. (உஅசு)

கடடியாக டஙகளிணைக் கைநீடடிப புநதலததில
மடடிலலாக கீாததிபெறற மாராச ராசதுஙகா. (உஅஎ)

ராசஙகா மாரா ரணாஙகச சிராவுல
லாசமிரு தேவேநதாா லாவணய பூானசநதாா. (உஅஅ)

வீரியபா தாபசநரு வீராகா பாளயுதத
சூரபுஷய ராகாதந சோபித கரீடசிநதாா. (உஅகூ)

காமா பராகுமலாக கணறு பராகெனவே
காமமிகு பூவையாகள காளாஞசி யேநதிவா. (உகூ0)

மாமதிபோற பூசசகா வாளக குடைநிழறறத
தாமரைபோற கண்மடவாா சாமரஙகள் வீசிவரத். (உகூக)

தஙகக கொடியிரணடு தாஙகிவரும பொறகொடிபோ
லஙகஙகே மினனனையா ராலாததி யேநதிவர. (உகூஉ)

வன்னக கலைசரிய மாமணிபபொன மேகலையுந
துன்னிக கழலதந தொடாவாா சிலமடவாா. (உகூ௩)

பொன்வளையல சோரமுலை பூசசாந தமபொரிய
மன்னவனைக காண வருவாா சிலமடவாா. (உகூச)

ஏந்தன்மெய்ச் சந்தனத்தி லேந்திழையாள் பூணகவடு
தோய்ந்ததனை நோக்கியொருஞ் சோர்வார் சிலமடவார். (௨௯௫)

டார்த்த தனசுவடும் பைங்குழற்கா டுஞ்செறிய
வீரன் றனைமருங்குல் வெள்ளிடையி லேகிநின்றார். (௨௯௬)

பஞ்சனைய செஞ்சரத்து மாலைப்பர மணியோடாரள
கொஞ்சுங் கிளிமொழியார் கூடியதைப் பாராமல். (௨௯௭)

மாமாது வாழியென வாமப்பரியை விட்டிரங்கி
சோமானுஞ் செம்பொன்மணிச் சோபனப்பி னுட்புகுந்தான் (௨௯௮)

இத்தலத்தி லேந்தலரி யோதனமேல் வீற்றிருப்ப
சொத்தலாந்த பூம்பொழிலிற் சுந்தரப் பிடியனையாள். (௨௯௯)

கோனு மகிழ்ந்துச் சோகனைப் பன்னனவர்
காணுமற் சிறைத கலங்கி பிசவா ர். (௩00)

கொண்ட ரனைத் தேடுகின்ற சேர மாறிடை மடையோரா
றண்டலையும் பூந்த தடவா வியுமாங்கும். (௩0௧)

பார்த்தாள் பதைபதைத்தாள் பைங்கொடிபோ வின்றுடலம்
வேர்த்தாள் பெருமூச்ச விட்டா ளுடலயர்த்தாள். (௩0௨)

யானசெய்த தபமிதுவோ வென்று ளங்கலையுமா
தானசெய்த வாளியினாற் காமமயில் போலுழன்றாள். (௩0௩)

என்னோர் முமமிரிபா மெனவிருப்பே னிவ்வனத்தி
லின்னோரய வாரா தெழுப்பிருப்பது சென்றதுபோ. (௩0௪)

மாரகமோ வென்றாள் மயங்கினாள் விம்மிவிம்மி
காரகடலின் முத்தைப் பொரவலாய் பிறாவிழுந்தாள். (௩0௫)

பொன்சொரியு மென்மலராய் பூத்துச் சொரிந்திருந்த
கொன்றைகா ளென்னுனைச் சொன்னவரைக் காணீரோ. (௩0௬)

வந்தனுஞ்செப் தேனசொருந்தி மாமரங்காள் வாரமிகு
சந்தனங்கா ளென்னுடைய சந்திரனவரைக் காணீரோ. (௩0௭)

வண்டுளருங் கோங்கினமரா ராள கடம்பினங்காள
கண்டனமலா ரென்றுக் கண்ணனவரைக் காணீரோ. (௩0௮)

மான்காள் மயில்காள் மடக்கிளிகாள் வண்டினங்காள்
கான்காளயா னுனைக்கொண்ட காமனவரைக் காணீரோ. (௩0௯)

பாகனைய செஞ்சொற் பயின்றுபெடை யோடுலவுங்
கோகிலங்கா ளென்னுடைச் சேவைவரைக் காணீரோ. (௩௧0)

பணமானுந் திருசொன்மடப் பாவையாபோ லேகுகமுறும்
பெண்மானே யெங்கள் பெருமானைக் காணீரோ. (௩௧௧)

யென்னைப் பச்சப்பி யிருஞ்சோலை யிறப்புணர்ந்த
முன்னவனு மென்னை மறந்துவிட்டுப் போவானோ. (௩௧௨)

அங்கணிளஞ் சோலைதனி லாடவரு மாயாதரு
செங்கணர விந்தனமனந் தேறறியிங்கு சோர்ந்தாளே. (௩௧௩)

தாமவயிலை வேலரீந்தது தந்திரமாய வந்துதனி
மாமயிலோனென்னை மருவி மணந்தனனே. (௩௧௪)

கந்தனென்றா லாறிருசெங் கண்ணுணடே தேவகிதன
மைந்தனென்றா மேனியுநீல வண்ணமுறறுக் காணுமென். ( )

காட்டினிலவேட் டைக்குவந்த வனென்னுஞ் சாமனைய
தாட்டினனபோந் நானலது பந்தேகம வேறுமுணடோ. (௩௧௬)

ஏமமுற வேகலந்த வேந்திழையை விட்டகன்றுற
காமமுற வேங்கிக் கலங்குவளென றெணமுறறனே. (௩௧௭)

நனமனது போலொத்த தனமையளை நிமமட்டான
தனமனதுக சாரியென்று நாணவெட்டாய் சொணடாரே. (௩௧௮)

சாமமாரம பாயாரிட்டந்தார றாலமீவட போந்தமரரோ
தாமரை குழலியாபாற பாரதுமென றெணணினரே. (௩௧௯)

இப்படியோ வருஷமிா றுவா றெவவறயிந்நா
லெப்படியுங் கைமபோட்ட மாணடுவாங் கேளேனே. (௩௨0)

தானே நடந்தவனுா தனனை யடைந்துமென்றுல
மானனையாா தேடி மதிமயங்கி வாடுவரோ. (௩௨௧)

என்ன வருத்தி யிணைபிரிந்த மானபோலப
பொன்னனையா வண்ணமுலைப் பூங்கொடியு மோசசையுறறுள. (௩௨௨)

இங்கே மனமுருகி யேந்திழையா ளங்கிட்டப
வங்கே பொழிலிலமல ராயநதெடுத்த பாங்கியாகள. (௩௨௩)

மினன விடை துவள மேகலையுந் தாளொலிக்க
வனன மலரொடுத்த வஞ்சிதனைக் காணுமல. (௩௨௪)

வேறுவனத் திலவந்து விட்டோமோ வெனனவுனனி
நாறுமலாப சோலைதொறு நாடிந திரிந்தலைந்து. (௩௨௫)

மெலலணிசசம பூப்பாடினும வெந்துபாகூா சிறறடியின
நலலகுறி கணடாா நடந்தா ரனைவோரும. (௩௨௬)

போனாா நெடுந்தூரம பூவைமொழி யெகிளியே
தேனாா கருங்குழலை சேயிழையே யென்றழைத்தாா. (௩௨௭)

செங்கயற்கண் மையழியச சேலைகுலை யக்கிடக்கு
மங்கைதனைக் கணடாாகள வாஞ்சையுள்ள தோழியாகள். (௩௨௮)

தாகமோ தெயவததின சலலியமோ நாமபிரிந்த
சோகமோ வெந்தது துணைகளதிட்டி பட்டதுவோ. (௩௨௯)

என்ன மயக்கமோ என்றுகலை யைத்திருத்தி
வனனவளைப பொறகரத்தால் மாதைமடிமீதுவைத்தாா. (௩௩0)

வாவிநறு நீர்தெளிக்க மாமூர்ச்சை யுற்றதெளிந்து
காவிமலர்க் கண்ணாள் கலக்கமுற்றாள் போலிருந்தாள். (௱௩௧)
கொங்கையிதழ் மைக்கட் குறியினைத் துங்கண்டுமட
மங்கையருமி யாவதென்றார் வார்த்தைக் கிடமுமுண்டோ. (௱௩௨)
கையை நெறித்துமின்னைக் கைலாகிற் பொன்மனைக்குப்
பையக் கொடுபோய்ப் பஞ்சணையின் மேலணைத்தார். (௱௩௩)
காமசரம் பாயக் கண்முலைமேற் பூண்டமுத்துத்
தாமம் பொரிந்து தட்டாகைவளை சிந்தினவே. (௱௩௪)
பைந்தாது தூவிப் பனிமலயச் சாந்தளைந்து
மந்தா நிலமும் மயுமவரத் தானுமுனாள். (௱௩௫)
பைந்தொடியார் டனவந்த தம்பாரத்துச் சகிமார்கள்
சந்தனமும் பூசிமெல்லமே றணைபனிநீர் தூவிவிட்டார். (௱௩௬)
வாழை யிளங்குருத்தை வாரி விரித்ததன்மேல்
மாழைநெடுஞ் செங்கண் மடமானைச் சேர்த்துவிட்டார். (௱௩௭)
தேன்மொழியார் செய்தபெருஞ் சீதவுபசாரமெல்லாம்
மானபங்கச் மாட்டாமல் வாய்திறந்து கூறலுற்றாள். (௱௩௮)
பொங்குமயி லாயிரிந்து பூரகின்ற பாரதயென்றென
பொங்கைக் குடமவெதும்பக் கொண்டுவாத்து கொட்டவிட்டார். ()
பொன்றளிர்க்கை மாதரொடு பூரணமதன மேரதனை
தென்றலென்று சொல்லித் திறந்துவிட்டார் சாளரத்தைச். (௱௪௰)
சேற்கருங்கண் மென்றளிர்க்கைச் சேடியரோ யிம்மருந்தைப்
பாற்குழம்பென் றேயுரைத்தெனப் பாற்குழ மம் தந்தீரோ. (௱௪௧)
என்று வருந்துமிந்த வேந்திழையாள் செய்கையெல்லா
மன்றவடன் றாயக்குரைத்தா ரங்கவளு மோடிவந்தாள். (௱௪௨)
வண்டார் குழலி மணந்த குறியினைத் துங்
கண்டா ளிகுளையிளங் கன்னியார்மேற் பூசல்செய்தாள். (௱௪௩)
எல்லாருங் கூடி யிருக்கவந்தப் பூவனத்திற்
சல்லாப மாயொருவன் றுணையக் காரணமென். (௱௪௪)
உள்ளபடி சொல்லுமென்ன வோங்குமெழிற் பாங்கியர்கள்
புள்ளிருக்கும் பூம்பொழிலிற் பூவெடுக்கப் போனதுவும். (௱௪௫)
அங்கங்கே சென்றுமறை வானதுவு மானனையா
ளிங்கே தனியா யிருந்ததுவுங் கண்டதுவும் (௱௪௬)
உண்மையொடு சொல்லிவிட்டா ரோர்ந்தசிந்தை வல்லிசொல்வாள்
சண்பகப்பூங் காவனத்திற் சங்கையுற்ற வேளையிலே (௱௪௭)
நாற்றிசையும் போய்த்திரிந்து நாடினே னவ்வனத்தில்
மேற்றிசையிற் போனதொரு வேந்தரடிப் போற்சுவடு. (௱௪௮)

அந்தவடி கண்டதுவு மல்லாமற் சுபாமண்ய
பிந்தைமதன் சானகத்தில் வேட்டைக்குப் போனதுவும். (௩௪௯)
கொம்புத் தொனியு முருமற்றொனியு மெண்டிசையுந்
மெப்புறக் கேட்டதொரு காரணமு முண்டென்றாள். (௩௫0)
ஆமாகி னிச்சயமே யன்னாளை பின்னரசே
மாமாயக் காரனிந்த மாயக்குயிலைக் கண்டானே. (௩௫௧)
தொய்யிற் குயத்தழகுந் தோகைநல்லாள் பொன்னிறமா
மெய்யழகு மாணிலந்த வீரனவிட்டுப் போவானோ. (௩௫௨)
வட்டவுலகம் புரக்கு மாலபர மண்யமன்னன்
கட்டழகு மாணிலந்த கன்னிவிட்டு மீள்வானோ. (௩௫௩)
தாயையறி யாமலத்தத் தாரவேந்த னேனசேர்வான்
சேயிழையு மப்படியே சேர்வதற்கு நியாயமுண்டோ (௩௫௪)
குற்ற மொன்றுவாசெய்தாற் பொறுப்பவனே டேயுளைப்பார்
கொற்றவனே செய்தவிந்தக் கோலத்துக் கென்செய்வோம். (௩௫௫)
சித்தமுமந் தப்பொழிற்கு சேயிழையே போகேலென
றெத்தனையோ சொன்னேனே னிதமென்று கேட்டாளோ. (௩௫௬)
யற்றெனது சொற்கேளா வாய்ப்பரசங்கி யென்றிடினும்
பெற்றமனம் பித்தென்னும் பெண்மதியாற் கூறினேனே. (௩௫௭)
பொன்னனையா ளவனந்தப் போனதேன் போயிடினுந்
தன்னந் தனியிவளுந் தானிருப்பச் சாரணமென. (௩௫௮)
வேட்டைக்குப் போயிருந்தாற் போனவுடனேவந்தாள்
நாவடித்துக் காவலன்பாற் மைமலக்கப் போனவள்காண். (௩௫௯)
ஆங்கினிசெல் மன்னவனை யாரவமொடு சேர்ந்தவளை
வாயாருவாரத் சொல்லி வசைமொழியக் கூடாதே. (௩௬0)
கொஞ்சு மிழிவிசொற்பக்குக் கிண்ணமுமலைக் குன்னியிவ
ளஞ்சாவளோ ஷரிலினிவாக்கும் நாமம்வைப்பாள். (௩௬௧)
செய்யிருக்கு சாருடா செல்வனிடம் பெண்வசிய
மையிருக்கத் தெண்டுந்த வஞ்சகியுமோராளோ. (௩௬௨)
இப்படிப்போ லேந்திழையா ரெத்தனையோ வுத்தமரைக்
கைப்பிடித்தோ ருண்டென்வும் கள்ளியறியாததுண்டோ. (௩௬௩)
பேதைமையே மாதருக்குப் பேரணியென் றோதுகின்ற
நீதி மொழிப்படியே நேரிழையுஞ் செய்துவந்தாள். (௩௬௪)
மாதவொல்லா ரங்கிருக்க மாலாபரமண்ய மன்னன்
காதலொடு யானளித்த கன்னிதனைக் கூடியதும். (௩௬௫)
வஞ்சமலா வேதனிட்ட சட்டளையே யல்லாமல்
வஞ்சியனை நோவதெல்லாம் வாயவலிக்குக் காரணமே. (௩௬௬)

இப்புவியில் வாழ்மனுடா யாவருக்கு மொருகுறாகு
மொப்புகினற ானமணமே யொண்டொடியுஞ் செய ய பநால
பேரு கிக சேறறவொரு போய்ச னோயிவளு
யாருக்கு மேறற மணமகன்ற் ானிவனே (௮

முறபிறபயிற செய்த முழு பூசை யினபலனே
கறபசபபுஞ் சோலையிறபோயச சற ாதனதக சொண்டுவந்தாய.
சாரணாமென ராவண த ற றணடேனமனை பொழிந்த
ஸ்சகனைய மெனமொழியா ளெனவோ ரவனு செய்தாளே. (௯௭

என்ன மகனுக கிரமுனாற நூ பெ ற ர ா
லன்ன மருதநி யனிர்ந்ருக்கி மார ரைநக. (௯௮

கன்னன்மொழி யேயாடா ர ர ப ரமனைய
மனனவனைச் சோர நு மசராசி யாயவாழ் (ந (௯௨

ஒருகுப்சர ராலமென மோருடை யு ராணை ா ர
மாயதுயிலே யெணணா ாணடு பசுடமை மெ ற ழிமெ ள ய.
செப்புகலமுன முக்நுசசிவிரை ால மாதாகொணடு
மைபட ஓவச ு ு சள ் ளா வாயி டை வநதுநின ய. (௯௪

சசிவிளை ண்டா ர ாமசனை டி னயிடு
ப ப முழ்ல ிந ாவல ிிசாலைகயைர ச விடடார (௯௫)

பெறறசாய சொறபடியே ணசொரயும ரசர
பொறறு ர ா ந ு ச வொழு நு. (௯௬)

பானைய மெனகுகலப ாலகளை டெ றெ ந
தோகை யமிதகுண ரியாள நானமயிரா ரா (௯௭)

நீர்வாழி யிந்த நிலயவாழி ராசபுர
லூர்வாழி சுபரமணைய வ சமனுந ாணவாழி. (௯௮)

செந்தமிழும வாழி செழும மறைகள் வாழியென்ன
டைபந்தமிழென ஞானய படா துலகில வாழியவே. (௯௯)

சாததிமஞ்சரி.

முற்றிற்று.